

Sakspapir

Saksbehandlar	Arkiv	ArkivsakID
Marius Flemmen Knudsen	FA - K01, TI - &13	17/4

Saksnr	Utvalg	Type	Dato
15/2017	Utval for drift og utvikling	PS	07.03.2017
16/2017	Kommunestyret	PS	08.03.2017

Høyring - forslag om oppheving av vannscooterforskrifta

Vedlegg:

Høyring om oppheving av vannscooterforskriften

Utkast til forskrift om endring av forskrift av 2. november 2012 nr. 1040 om(1)

Høring om oppheving av vannscooterforskriften

Saksopplysningar:

Bakgrunn

Den 23. desember 2016 sendte Klima- og miljøverndepartementet ut høyringsbrev med forslag om å oppheva forskrift 21. juni nr. 701 om bruk av vannscooter o.l. Forslaget inneber også endring av i forskrift 2. november 2012 om bruk av mal og godkjenning av kommunale forskrifter om orden i og bruk av farvatn og hamner.

Bakgrunnen for forslaget er regjeringa si politiske plattform (Sundvoldenplattforma) der det er sagt at regjeringa vil fjerna unødige og særnorske forbod og påbod, mellom desse forbod mot vannscooter. Dagens regverk vart vedtatt i 2013, og tidlegare var det eit totalforbod mot vannscooterkøyring kor kommunane hadde avgrensa tilgang til å opne opp område for vannscooterkøyring lokalt.

Høyringsbrevet legg til grunn at det i dag finst fartøy med tilnærma liknande eigenskaper som vannscooter både i fart og støy. Desse er ikkje omfatta av vannscooterregelverket, berre av alminnelege reglar om ferdsel til sjøs. Regjeringa ser difor ikkje trong for å forskjellsbehandla vannscooter og andre fritidsfartøy, og har difor sendt eit forslag om å oppheva vannscooterforskrifta på høyring.

Dei konkrete forslaga departementet legg fram i høyringsnotat er:

- Vannscooterforskrifta i si heilskap oppheva, med verknad frå 1. mai 2017
- Endring av i forskrift 2. november 2012 om bruk av mal og godkjenning av kommunale forskrifter om orden i og bruk farvatn og hamner.

Oppheving av forskrifta vil innebere at det ikkje lenger finst ein nasjonal fastsatt særregulering for bruk av vannscooter, men dei generelle reglane for bruk av fartøy vil framleis gjelda for bruk av

vannscoter. Forslaget inneber at kommunane får ansvaret for å regulera bruken av vannscoter på same måte som for andre fartøy slik at dei lokale interessene vert sikra. Departementet viser til at hamne- og farvasslova og motorferdselslova gjev kommunane høve til å regulera bruken av vannscotere og andre fartøy etter lokale vurderingar.

Høyringsbrevet viser til at det i dag vert brukt få ressursar på administrasjon av vannscoter-regelverket, og at ei oppheving difor ikkje vil frigje nemneverdig med ressursar. Det gjeldande regelverket gjev klare avgrensingar for bruken av vannscoter, det er difor grunn til å meine at oppheving av forskrifta vil føre til at fleire vil bruke vannscoter. Dette kan krevje noko auka ressursar til kontroll og handheving.

Forslaget ligg nå ute på høyring til 23. mars 2017, og høyringsdokumenta ligg ute på <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/horing-av-forslag-om-oppheving-av-vannscoterforskriften/id2523612/>.

Vurdering

Dagens regelverk som gjeld vannscoter og liknande fartøy gjeld for Norges territorial farvatn og innanlands farvatn (inkludert elvar, kanalar og innsjøar). Forskrifta har generelle reglar som stiller krav til CE-merking av vannscoter og krav til varsom køyring. Vidare har forskrifta meir spesifikke krav til kvar ein kan nytta vannscoter. I sjø er det eit forbodsbelt på 400 meter frå land, medan i ferskvatn er forbodsbeltet på 500 meter. Det er tillate med transportkøyring i forbodsbeltet, då for transport for å komme seg ut av forbodsbeltet og ikkje med høgare fart enn 5 knop. Det er i dag totalforbod mot køyring i verneområde, elvestrekningar og innanfor merka badeområde.

Oppheving av forskrifta vil medføre at forbodssonene langs land vert fjerna. Det vil fortsatt kunne vere avgrensingar i konkrete område slik som områdeverna etter naturmangfaldslova eller område i tilknytning til akvakultur. Dette vert regulert av dei alminnelege reglane for fartøy.

Det er grunn til å tru at liberaliseringa vil føre til auka vannscotertrafikk. Som departementet påpeiker vil auka trafikk truleg auke potensialet for konflikhtar mellom vannscotere og andre brukargrupper som hyttefolk, fastbuande, båtfolk og andre brukargrupper innan friluftsliv. Departementet peikar på at kommunane i staden sjølve kan regulere bruken av vannscoter gjennom hamne- og farvasslova, motorferdselslova og den sentrale fartsforskrifta. Departementet meiner at oppheving av forskrifta vil sikra eit meir einsarta nasjonalt regelverk som er meir brukarvennleg, og lettare å handheve. Dei viser vidare til ein rapport som Vista Analyse m.fl. gjorde om evaluering av lovverket hausten 2014. Formålet med evalueringa var å vurdere om regelverket fungerte etter hensikta. Der konkluderte dei mellom anna med at regelverket ikkje er utforma slik at det er mogleg å handheva og kontrollera. Rapporten frå Vista Analyse konkluderte med at dagens regelverk ivaretar omsynet til natur og friluftsjinteresser.

Vannscoter er i utgangspunktet ikkje eit nyttekøretøy for sjøtransport, men meir eit leikekøretøy eller sportskøretøy. Som departementet viser til kan bruken av vannscoter føre til ulemper, og desse ulempene vil kunne variera mellom ulike landsdeler. Særleg peikar dei på ulempene for friluftslivet langs kysten og for folk i område der det er mykje hus/hytter langs sjøen.

Administrasjonen meiner at det er uheldig at oppheving av ei nasjonal forskrift medfører auka konfliktnivå mellom ulike brukargrupper langs strandssona og i sjøen.

Administrasjonen støtter departementet si vurdering av at eit regelverk må kunne handhevast, men

meiner at ein risikerer å få ein situasjon med mange kommunale forskrifter som ikkje vil gjere handhevinga av regelverket lettare. Det er riktig at kommunane har høve til å regulera ferdselen gjennom lokale forskrifter, noko som Meland kommune har gjort for Rylandsvassdraget. Dersom kommunane sjølve skal regulera ferdselen etter lokale forskrifter vil det truleg vere vanskelegare for dei som brukar vannscooter å halde seg til reglar som vil kunne variera mellom nabokommunar. Handheving av eit skiftande regleverk langs kysten vil høgst sannsynleg vere utfordrande.

Det er grunn til å tru at auka bruk av vannscooter vil medføre visse negative effektar på natur. Departementet meiner at kommunane har betre oversikt over dette enn sentrale mynde. Departementet legg også til grunn at kommunane brukar noko ressursar på kartleggja og vege ulike omsyn opp mot kvarandre før dei eventuelt tek i bruk dei moglegheitene hamne- og farvasslova og motorferdselslova opnar for. Administrasjonen er einig i at kommunane har betre oversikt enn sentrale mynde over lokale forhold. Men det bør ikkje leggjast opp til ulike kommunale vurderingar av felles naturverdiar. Ei lokal regulering av vannscooterbruk kan føre til auka risiko for skade på miljø, t.d. på fuglelivet. Det vil verte mindre oversiktleg med mange ulike kommunale retningslinjer, både for dei som køyrer vannscooter og for dei som skal handheva regelverket.

Miljødirektoratet ga våren 2015 råd om korleis resultatane frå Vista Analyse sin rapport bør følgjast opp. Her seier direktoratet at hovudprinsippa i dagens regelverk bør først vidare, og at det foreløpig ikkje bør gjerast endringar i reglane om forbodsområde. Administrasjonen kan ikkje sjå at departementet i sitt høyringsbrev har gjort konkrete vurderingar av Miljødirektoratet sitt innspel.

Kystverket og sjøfartsdirektoratet vart våren 2015 bedne om å komme med synspunkt på evalueringa, foreslå endringar og formidle erfaringar med regelverket basert på rapporten frå Vista Analyse. Kystverket meiner at dagens forbodssone inneber ein forskjellsbehandling i høve til andre fartøy. Sjøfartsdirektoratet meiner at forbodssona har negative konsekvensar fordi køyring med vannscooter fleire stader må foregå i område med bølgehøgde som er større enn det fartøyet er konstruert for. Sjøfartsdirektoratet er elles bekymra for fartsgrensa på 5 knop for transportkøyring gjennom forbodssona. Dei meiner at det kan oppstå farlege situasjonar for vannscooterføraren og anna trafikk dersom ein vannscooter må halde lågare fart i farled.

Administrasjonen ser at tryggleik for dei som ferdast på sjøen er viktig, og at bruk av vannscooter skal kunne skje på ein trygg og god måte. Men administrasjonen meiner det bør vere mogleg å gjere bruken tryggare i høve til dei forholda som Kystverket og Sjøfartsdirektoratet viser til, utan å oppheva heile forskrifta. Administrasjonen meiner at forskrifta bør kunne ta omsyn til tryggleik og framkomst, samstundes som den tek omsyn til natur og friluftsliv.

Konklusjon

Administrasjonen er einig med departementet om at regelverk må fungera som tiltenkt og at det må kunne handhevast. Likevel meiner administrasjonen at det er meir hensiktsmessig å oppdatere regelverket til å bli meir einsarta, meir brukarvenleg og lettare å handheva. Det vil vere uheldig om kommunar som grensar til kvar andre har ulike reglar. For brukarane av vannscooter er det ikkje lett å sjå ei kommunegrense i sjøen. Det same gjeld for dei som skal handheva regelverket.

Administrasjonen meiner på denne bakgrunnen at det ikkje er riktig å oppheve ei heil forskrift med den grunngevinga som departementet legg fram. Det er riktig at kommunane har betre kjennskap til lokale tilhøve enn sentrale myndigheter, men det vil krevje meir ressursar frå kommunane. Det er uheldig dersom oppheving av forskrifta vil auka risikoen for konflikhtar mellom ulike brukargrupper, og auka risiko for negativ påverknad på natur og miljø. Administrasjonen meiner det ikkje er riktig å flytte utfordringane med dagens regelverk vekk frå sentrale mynde, over på kommunane. Administrasjonen meiner at for å kunne oppretthalde omsynet til fastbuande, friluftsliv, natur og

tryggleik, er eit første steg til eit betre regelverk ikkje å oppheva heile forskrifta. Det er betre med ein gjennomgang og tilpassing av dagens regelverk. Det vil vere enklare å sikre eit meir einsarta og brukarvenleg regelverk med ein revidering og gjennomgang av dagens forskrift.

Framlegg til vedtak:

«Meland kommunestyre meiner at oppheving av forskrift 21. juni 2013 nr. 701 om bruk av vannscooter og lignende, ikkje er ei god løysing for å løyse dei utfordringane som er knytt til dagens regelverk.

Meland kommunestyre meiner det vil vere meir riktig med ein gjennomgang og justering av dagens forskrift for å ivareta tryggleik og framkomst, natur og miljø, og unngå auka risiko for konflikter. Ei sentral forskrift gjer det lettare å lage eit brukarvenleg og einsarta regelverk, som let seg handheva. Grunngevinga går fram av saksutgreiinga og vurderinga ovanfor.»

Framlegg til vedtak frå Mabel Johansen, H:

Meland kommunestyre støtter regjeringens forslag om å oppheve forskrift av 21.juni nr. 701 om bruk av vannscooter o.l.

Begrunnelse:

Regjeringens arbeid med effektivisering og forenkling er viktig. Omtalte forskrift er en nasjonal fastsatt særregulering av bruk av vannscooter. Det finnes i dag fartøy med tilnærmet liknende egenskaper som vannscooter både i fart og støy. Disse er ikke omfattet av vannscooterregelverket, bare av alminnelige regler om ferdsel til sjøs. Det er ingen grunn til å forskjellsbehandle vannscooter og andre fritidsfartøy, der det ikke finnes statlige særreguleringer.

Kommunen bør selv få ansvaret for å regulere bruken av vannscooter på samme måte som for andre fartøy, slik at de lokale interessene blir sikret. Havne- og farvannsloven, motorferdselsloven og den sentrale fartsforskriften er redskap som gir kommunen anledning til å regulere bruken av vannscootere og andre fartøy, etter kjennskap og vurderinger av lokale forhold.

Administrasjonen argumenterer med at det vil være krevende for de som bruker vannscooter å forholde seg til varierende regler mellom kommuner som grenser til samme sjø. Her er det naturlig med et samarbeid mellom kommunene for å sikre mest mulig lik regional regulering.

Utval for drift og utvikling - 15/2017

UDU - behandling:

Ved røysting fekk framlegg til vedtak frå Mabel Johansen, H, 2 røyster for, 6 imot (AP, SP, MDG, KrF) og fall.

Framlegg til vedtak frå administrasjonen fekk 6 røyster for, 2 imot (H) og er såleis vedteke.

UDU - vedtak mot 2 røyster (H)

«Meland kommunestyre meiner at oppheving av forskrift 21. juni 2013 nr. 701 om bruk av vannscooter og lignende, ikkje er ei god løysing for å løyse dei utfordringane som er knytt til dagens regelverk.

Meland kommunestyre meiner det vil vere meir riktig med ein gjennomgang og justering av dagens forskrift for å ivareta tryggleik og framkomst, natur og miljø, og unngå auka risiko for konflikhtar. Ei sentral forskrift gjer det lettare å lage eit brukarvenleg og einsarta regleverk, som let seg handheva. Grunngevinga går fram av saksutgreiinga og vurderinga ovanfor.»